

ΒΕΡΟΙΑ: Αρχιερατική Αγρυπνία για τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 12 Νοεμβρίου το βράδυ στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας τελέστηκε Αρχιερατική Ιερά Αγρυπνία προς τιμήν του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στην Ιερά Αγρυπνία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος στο τέλος χειροθέτησε Αναγνώστες τους Ιερόπαιδες κ. Σωτήριο Μαρκόπουλο και κ. Ιωάννη Αλιώση.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Άγρυπνήσαμε απόψε επί τῆ μνή-μη ενός μεγίστου Πατρός τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας. Άγρυπνήσαμε τιμώ-ντας τή μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Καί εάν πρίν από λίγες ημέρες ή Έκκλησία μας προέβαλε τή μορφή ενός συγχρόνου αγίου της, του αγίου Νεκταρίου, επισκόπου Πε-νταπό-λεως, του θαυματουργού, ως παράδειγμα υπομονής, καθώς ο άγιος Νεκτάριος διήλθε τήν επί-γειο ζωή του διωκόμενος, συκοφαντού-μενος, αλλά και υπομένων, σήμερα έορτάζει τή μνήμη και προ-βάλλει τήν ιερή μορφή του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, του με-γάλου αυτού ιεράρχου και φω-στη-ρος τής Έκκλησίας μας, ο οποῖ-ος υπέμεινε ακόμη περισσότερες δοκιμασίες, διώξεις, συκοφαντίες και έξορίες. Τίς υπέμεινε εξαιτίας τής κακίας και του φθόνου κά-ποιων ανθρώπων τής αυτοκρατο-ρι-κής αὐλῆς αλλά και κάποιων αίρε-τικῶν, οἱ οποῖοι ένοχλοῦντο και έλέγχοντο από τήν άσκητική ζωή και τον θαρραλέο λόγο του αγίου Ιωάννη και προσπάθησαν μέ συκοφαντίες και μέ διώξεις να τον αναγκάσουν να σιωπήσει.

Όμως ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσό-στο-μος δέν υπελόγιζε τή γνώμη τῶν ανθρώπων, αλλά τήν κρίση του Θεού. Γι' αυτό και συνέχισε να υπερασπίζεται τήν αλήθεια και τό δίκαιο. Συνέχισε μέ θάρρος να προ-στατεύει τούς πτωχούς και τούς άδι-κουμένους και να έλέγχει όσους καταπατοῦσαν τον θεῖο νό-μο και τό δίκαιο τῶν αδυνάτων. Η φιλανθρωπική του δράση ήταν αντίθετη προς τά συμφέροντα και τίς επιδιώξεις τής αυτοκράτειρας Εὐδοκίας και του Εὐτροπίου, και γι' αυτό ξεσηκώθηκαν και επιχείρη-σαν μέ τή συμπαράσταση και τή βοή-θεια όρισμένων κληρικῶν, που έθίγοντο και αυτοί, γιατί ο άγιος Ιωάννης στηλίτευε τήν άνηθικό-τη-τα και τή φιλοχρηματία τους, να τον καθαιρέσουν και να τον έξο-ρίσουν από τήν Κωνσταντινού-πο-λη.

Και τό επέτυχαν μέ τή δύναμη τής έξουσίας και μέ δόλια μέσα, παρά τίς αντιδράσεις του λαού τής Κων-σταντινουπόλεως που υπεστήριζε τον επίσκοπό του. Έπέτυχαν να τον έξορίσουν και μάλιστα χιλιό-με-τρα μακριά από τήν πρωτεύ-ουσα, στα Κόμανα του Πόντου.

Και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσό-στο-μος αν και γνώριζε ότι ή καθαί-ρε-ση και ή έξορία του ήταν παρά-νομη και άδικη, και παρότι τό σῶ-μα του ήταν ταλαιπωρημένο από τήν πολυχρόνια άσκηση και νη-στεία και ήταν δύσκολο να άντέξει τίς κακουχίες ενός τόσο μακρινού και δύσκολου ταξιδιού, δέν δια-μαρ-τυρήθηκε, δέν γόγγυσε, δέν άγα--νάκτησε. Υπέμενε σιωπηλά τον πειρασμό. Και όχι μόνο υπέμε-νε, αλλά ευχαριστοῦσε και δόξαζε τον Θεό, ακόμη και για αυτή τή δοκι-μασία που είχε επιτρέψει να υπομείνει, λέγοντας συνεχῶς «δόξα τῷ Θεῷ πάντων ένεκεν».

Αυτή ή δοξολογία προς τον Θεό του αγίου Ιωάννου του Χρυσο-στόμου είναι ανώτερη και από την υπομονή του. Διότι δείχνει ότι όχι απλώς υπέμενε τη δοκιμασία, την ταλαιπωρία και τον πειρασμό που αντιμετώπιζε, γιατί δεν μπορούσε να αντιδράσει με κάποιον τρόπο, αλλά ότι είχε και απόλυτη έμπι-στο-σύνη στον Θεό και πίστευε ακρά-δαντα ότι και ή δοκιμασία αυ-τή είναι μέσα στο σχέδιο της αγά-πης του.

Πολλοί νομίζουν ότι ή υπομονή είναι ένδειξη αδυναμίας, είναι ένδει-ξη αδρανείας και δειλίας του ανθρώπου, που δεν έχει τη δύναμη να αντιδράσει έναντίον αυτού που τον συκοφαντεί, που τον καταδιώ-κει, που τον κάνει να υποφέρει. Όμως για τον πιστό ή υπομονή δεν είναι ένδειξη αδυναμίας αλλά δυνά-μεως. Είναι εύκολο να αντι-δρα κανείς, να όργίζεται και να φω-νάζει, όταν άδικείται, όταν κα-τη-γορείται άδικα, όταν τιμωρείται χωρίς να φταίει. Είναι όμως πολύ δυσκολότερο να κυριαρχεί στα συναισθήματά του, να κυριαρχεί στην όργή και την απογοήτευσή του και να υπομένει, χωρίς να αντα-ποδίδει κακό στο κακό που του γίνεται. Και είναι ακόμη δυ-σκο-λότερο να δοξάζει και να εύχα-ριστεί τον Θεό ακόμη και όταν υποφέρει άδικα.

Και αν ή υπομονή είναι καρπός της ταπεινώσεως, ή εύχαριστία και ή δοξολογία του Θεού είναι καρπός της απόλυτου υπακοής στο θέλημα του Θεού και της πίστεως ότι «τοῖς ἀγαπῶσι τόν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν».

Αυτό διδάσκει και σε μᾶς μέ τό πα-ράδειγμα της ζωής του ο έορταζό-με-νος μεγάλος πατήρ της Έκκλη-σίας μας, ο άγιος Ιωάννης ο Χρυ-σό-στομος. Υπέμεινε μέ έγκαρτέ-ρη-ση τόσες συκοφαντίες και τόσες διώ-ξεις και μάλιστα έξαντλημένος από τίς ταλαιπωρίες, στίς όποιες τόσο άδικαν τον υπέβαλαν οί έχθροί του, έκοιμήθη στην έξορία. Και όμως εκείνος μέχρι την τελευ-ταία στιγμή της ζωής έπαναλάμ-βα-νε «δόξα τῷ Θεῷ πάντων ένε-κεν».

Άς διδαχθοῦμε και έμεῖς από τον μεγάλο αυτόν ιεράρχη και ᾶς μά-θου-με να υπομένουμε, αλλά και να δοξάζουμε τον Θεό για ὅ,τι έχουμε αλλά και για ὅ,τι έπιτρέπει να ζοῦ-με, ακόμη και για τούς πόνους και τίς δοκιμασίες, για να έχουμε τη χάρη και την εύλογία του στη ζωή μας και για να μᾶς χαρίζει τη δύνα-μη να υπομένουμε τίς δυσκολίες και τά προβλήματα και να αγιαζό-μεθα μέσω αυτών.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)